

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Exemplum expositionis Symboli deprauati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

*Confessio fidei Charisii
presbyteri.*

Credo in vnum Deum, patrem omnipotentem, creatorem omnium, visibilium & invisibilium factorem. Et in vnum Dominum Iesum Christum, filium eius vnigenitum; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; consubstantialem patri. Qui propter nos, & nostram salutem descendit de cælis, & incarnatus est, & ex sancta Virgine natus, & homo factus est: crucifixus pro nobis, mortuus est; refurrexit tertia die, ascendit in cælos, & iterum venturus est iudicare vivos & mortuos. Et in Spiritum veritatis, paracletum, Patri & Filio consubstantialem: & in sanctam catholicam ecclesiam: in mortuorum resurrectionem: in vitam æternam.

Ego Charisius libellos, sicut prænotatum est, obtuli, meaque manu subscripsi.

Exemplum expositionis Symboli deprauati.

QVI vel nunc primum in ecclesiasticorum dogmatum disciplina accurate instituuntur, vel ab hæretico quopiam errore ad veritatem transire volunt, eos doceri, & confiteri oportet, in vnum nos Deum, Patrem sempiternum credere: qui neque posterius coepit esse; sed iam inde ab initio sempiternus Deus extitit: neque posterius euasit pater, quoniam semper & Deus & Pater fuit. Credimus etiam in vnum Dei Filium vnigenitum, ex patris substantia existentem, qui est

*Ομολογία πίστεως Χαρισίου
πρεσβυτέρου.*ANNO
CHRISTI
451.

Γις δὲ εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, κτίστην ἀπάντων, ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ποιητῆν· καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ γόν αὐτοῦ, ἃ μονογενῆ, θεόν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, ὃ δὲ ἡμᾶς καὶ ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθὼντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, σαρκωθέντα, γεννηθέντα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένης, ἐνανθεσθῆσαντα, σωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, ἀποθανόντα, ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀνελθόντα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ἐκπαρευόμενον, ὁμοούσιον πατρὶ καὶ υἱῷ· καὶ εἰς ἀγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν· εἰς ἀδιάσπαστον νεκρῶν εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εγὼ Χαρισίος δέδωκα τῶν λιβέλлов, ὡς προεγγραπῆαι, ὑπογράφας χεὶρὸς ἐμῆς.

Ἰσον τῆς ἐκδόσεως τοῦ ᾠραπλευθέντος συμβόλου.

ΤΟΥΣ ἢ νῦν προσὸν παιδαγωγούμενοις τῆς ἐκκλησιαστικῆς δογματικῆς πλὴν ἀκρίβειαν, ἢ ἐκ ἴσου ἀρετικῆς πλάνης μεδισαδαί βουλομένοις ἵππὶ πλὴν ἀλήθειαν, διδάσκειν * ὀφείλει, καὶ ὁμολογεῖν * ὅτι πᾶσι πᾶσι θεοῦ εἰς ἓνα θεόν, πατέρα αἰδιου, οὐθ' ὑστερον θεοῦ γεννηθέντα ἓνα εἶναι, ἀλλ' αἰῶθεν ὄντα αἰδιου θεόν, οὐτε μὲν ὑστερον γεγονότα πατέρα, ἐπεὶ δὴ πᾶσι αἰεὶ θεός τε ἰσὺ καὶ πατήρ. πᾶσι θεοῦ ἓ εἰς ἓνα θεοῦ γόν μονογενῆ, ἐκ τῆς οὐσίας ὄντα τῆς πατρῴας, ὄντως

ANNO CHRISTI 431.

iam olim prædestinatam recepturos, a seruitutis lege redimeret, inexplicabili quodam modo sibi coniunxit; ac ipsum quidem humano more morti obiecit, ex mortuis autem excitavit, & in cælum assumpsit, & ad dexteram Dei collocavit. Cum ergo super omnem principatum, & potestatem, & dominationem, & virtutem, & omne nomen, quod nominatur non solum in hoc sæculo, verum etiam in futuro, sit constitutus; ab vniuersa quoque creatura adoratur, tamquam inseparabilem habens cum diuina natura coniunctionem, cum respectu & ratione Dei omnis creatura adorationem ei tribuat. Neque duos Filios, aut duos Dominos

Ephes. 1. v. 21

* inducimus:

Galat. 3. v. 26. & alibi.

πάντας ἡμᾶς ἔξαρχοῦσα τῆς τῆ νομου δουλείας, τὴν πόρρωθεν θεωρησιμένω ὑποστάσει ἀπολαβόντας, ἀπορήτως συνηῆεν ἑαυτῷ. Ἐκείνου μὲν αὐτὸν καὶ νόμον ἀνεξέπικον παρὰ τῶν κατὰ σκευάσας, ἐγγείρας ἐκ νεκρῶν, ἔκ ἀναρχῶν εἰς οὐρανόν, καὶ καθίσας ἐκ δεξιῶν τῆ θεοῦ. ὅθεν δι᾽ ὑπεράνω πάσης ὑπάρχων δόξης, καὶ δόξιοιτας, καὶ κυριότητος, ἔκ δυνάμεως, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου ἐκ ἐν τῷ αἰῶνι τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἔκ ἐν τῷ μέλλοντι, ἢ ἄρα πάσης τῆς κτίσεως δέχεται προσκύνῃσιν, ὡς ἀχώριστον πρὸς τὴν θεῖαν φύσιν ἔχων τὴν σὺν ἀφείαν, ἀναφορὰ θεοῦ καὶ ἐννοία πάσης αὐτῷ τῆς κτίσεως τὴν προσκύνῃσιν ἀπονεμούσης, καὶ οὔτε δύο Φαμίρ ὑοῖς, οὔτε δύο κυρείους. ὅτι εἰς θεὸς κατ' οὐσίαν ὁ θεὸς λόγος, ὁ μονογενὴς ἦὸς τῆ πατρὸς, ὡς πρὸ οὗτος συνημμένος τε καὶ μετέχων δεότητος κοινωνεῖ τῆς ἰσοδότητος εἰας τε ἔκ πηκῆς καὶ κύριος κατ' οὐσίαν ὁ θεὸς λόγος, ὡς συνημμένος ἔπος κοινωνεῖ τῆς ἰμῆς. Ἐκ δὲ τῆσ' οὔτε δύο Φαμίρ ὑοῖς, οὔτε δύο κυρείους. εἰς τῆ κατ' οὐσίαν ὄντος κυρείου τε καὶ ἰσοδότητος, ἀχώριστον ἔχον πρὸς αὐτὸν ἢ σὺν ἀφείαν ὁ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ληφθεὶς σωτηρίας σὺν ἀναφείρατι τῆ τε ὀνομασία καὶ τῆ ἰμῆ ἔκ τῆ ἰσοδότητος καὶ τῆ κυρείου, οὐχ ὡς πρὸς ἑκάστος κατ' ἑαυτὸν ὑπάρχων ἦὸς. ὅθεν δι᾽ πολλοὶ ὑοῖ καὶ μακάριον λεγόμεθα Γαῦλον. ἀλλὰ μόνον ἔκ ἀφείρατον ἔχων τῆσ' ἐν τῇ πρὸς θεὸν λόγον σὺν ἀφεία. τῆσ' τε ἰσοδότητος ἔκ κυριότητος μετέχων, ἀναρρεῖ μὲν πάντων ἐννοίαν δυνάδους ἡμῶν τε ἔκ κυρείων,

* ἔκ σκευάσας

* ἦὸς

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

* ἰσοδότητος

ANNO CHRISTI 431.

Ibid. 48.

vt omnes ad sui ipsius imitationem perducatur. Vnde addit: Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis celestis, tales & caelestes. &: Sicut portauimus imaginem terreni, portemus etiam imaginem celestis. Itaque in hoc ipso qui apparet, & ab omnibus qui iudicandi sunt palam cernitur, diuina natura occulte latitans iudicium exercebit. Nam tempora quidem ignorantia nostra despiciens Deus, nunc annuntiat hominibus, vt omnes ubique penitentiam agant; eo quod statuit diem, in quo iudicaturus est orbem in iustitia, in viro, in quo statuit, fidem prebens omnibus, suscitans eum a mortuis. Hæc est ecclesiasticorum dogmatum doctrina: & omnis qui diuersa ab his sentit, anathema sit. Omnis qui non accipit salutarem penitentiam, anathema sit. Omnis qui sacram paschatis diem non celebrat iuxta ritum sanctæ catholicæ ecclesiæ, anathema sit.

Athor. 17. v. 30.

Subscriptio eorum qui decepti fuerant.

*Badius Iunici

* R V D I V S Iconici Philadelphius Quartodecimanus, cognoscens veram orthodoxamque fidem, & rogans Theophanem sanctissimum episcopum, sanctissimæ catholicæque ecclesiæ me adiunxi; omnemque hæresim, & præcipue Quartodecimano- rum, in qua ante errabam, anathematizo; ac præscriptæ orthodoxæ fidei expositioni assentior. Anathematizo etiam illos, qui sanctum paschatis diem aliter celebrant quam sancta catholica & apostolica ecclesia: adiurans Xou πίστεως· ἀνάθεμα ἐστίν καὶ ἑδὺ πάχα καὶ ὡς ἡ ἀγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ποιεῖ· ἐπομυμῆρος

τῶ πάντας εἰς μίμησιν ἀγὴν ἐαυτοῦ. ὅθεν ἐπάγεται ὁ οἶος ὁ ῥηϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ ῥηϊκοί, ἔοῖος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ ὁ ἐπουράνιος καὶ, καὶ ὡς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τῆς ῥηϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπουρανοῦ. ἐν τούτῳ δὴ φαινόμεθα καὶ ἡμεῖς πάντων ὁμοιωθῆναι καὶ κενεῖσθαι μελλόντων, ἐν ἀφανείᾳ τυχεῖν οὐσα ποιήσεται τὴν κελσὶν ἢ δία φύσιν· ἑδὺ ῥηϊκοῖς τῆς ἀγνοίας ἡμῶν ὑπεβδῶν ὁ θεός, παντὶ ἡμεῖς γέλλει τοῖς ἀθεοποῖς πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· καὶ ὅπ ἐσπεν ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρινεῖν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀδούρῃ, ὡ ὡλεσε, πῆσιν ἡμεῶν, ἀνάθεμα ἐστίν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. αὐτὴ τῆς ἐκκλησιαστικῶν δογματῶν ἢ διδασκαλία, ἔ πας ὁ ἐναντὶα τούτοις φρονῶν ἀνάθεμα ἐστίν. πᾶς ὁ μὴ δεχόμενος τὴν σωτήριον μετανοῖαν, ἀνάθεμα ἐστίν. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν τὴν ἀγίαν ἡμέραν τῆς πάχα καὶ ἑδὺ τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας δεσπῶν, ἀνάθεμα ἐστίν.

Υπογραφή τῆς ἡπατημῶν.

* ΡΟΥΔΙΟΣ Ικονικοῦ Φιλαδελφείας, πεσσεκαδεκαπίτης, ἐπηγοῖς τὴν ἀληθῆ πῆσιν τῆς ὀρθοδόξιας, καὶ παρακαλέσας τὸ ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Θεοφάνην, παροσῆλθον τῆ ἀγιωτάτη καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἀνάθεμα ἐστίν πᾶσαν αἵρεσιν ἑξαιρέτως δὲ τὴν τῆς πεσσεκαδεκαπῶν, εἰς ἡμῶν τὸ παρῆρον ἐπιδρωμῆν· ἔ συνήθεμα τῆ παρογραμμένη ἐκδέσῃ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· ἀνάθεμα ἐστίν καὶ ἑδὺ τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ποιεῖ· ἐπομυμῆρος

* Συμμεμῶν